

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207844
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512207844.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci BL U. debt s.r.o., H., D. XX, proti žalovanému B. H., bytom N. A., o zaplatenie 47,80 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C 201/2012-15 z 31.10.2012 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením podanie žalobcu zo dňa 20.4.2012 označené ako žaloba na začatie konania, odmietol.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že dňa 3.5.2012 bolo súdu doručené podanie žalobcu, zastúpeného právnym zástupcom, označené ako žaloba na zaplatenie 47,80 € s prísl. a náhradou trov konania. Z tohto podania, inak formálne bez akýchkoľvek vád, je však zrejmé iba to, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou G. U. a.s. zmluvu v zmysle zákona o elektronických komunikáciách, podľa ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať dohodnuté služby a žalovaný sa zaviazal platiť za ne vyúčtovanú cenu. Predmetom konania je podľa tvrdenia žalobcu (ten pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6.12.2011) zmluvná pokuta údajne za tom, že žalovaný nezotrval v právnom vzťahu po dohodnutú dobu. Žalovaný je sankcionovaný za to, že neuhradil ceny služieb v súlade so zmluvou, v dôsledku čoho došlo k prerušeniu dodávky služby a preto sa žalobca domáha žalovanej sumy ako paušalizovanej náhrady škody, ktorú si právny predchodca vyúčtoval fa č. 7904798593, splatnou 11.6.2009 v sume 47,80 €.

Uvedený návrh na začatie konania posudzoval súd z hľadiska toho, či má náležitosti riadneho podania v zmysle § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p., obsah ktorých ustanovení v odôvodnení uznesenia uviedol. Konštatoval, že žaloba (návrh) je jedným zo základných procesných inštitútov vedúcich k tomu, akým smerom a s akým obsahom sa dokazovanie vo veci bude viesť. Zmluvná pokuta patrí medzi jedny z najnáročnejších právnych kategórií, podliehajúcich pomerne prísnej kontrole najmä z hľadiska hmotnoprávneho predpokladu jej uplatnenia ako aj splnenia formálnoprávnych náležitostí pri identifikácii tej zmluvnej povinnosti, na ktorú je viazaná (najmä vtedy, ak je zmluvná pokuta dohodnutá za porušenie viacerých povinností). Žalobca teda musí v prvom rade žalovanému presne konkretizovať tú zmluvnú povinnosť, ktorú žalovaný porušil, a samozrejme, ohľadom toho predložiť aj dôkazy. Paušalizovaná fakturácia „zmluvnej pokuty“ faktúrou č. 7904798593 nie je dôkazom o tom, za čo vôbec žalovaná suma bola uložená. V zmluve o pripojení pritom je definovaných viacero povinností, na ktoré sa zmluvná pokuta viaže, a preto nie je možné aby si ju žalobca uplatňoval bez toho, aby ju konkretizoval.

Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že skutkové okolnosti takto opísané v žalobe nedávajú žiaden kontext so žalovanou sumou, ohľadne čoho žalobca predložil súdu iba faktúru na zmluvnú pokutu, zmluvu o pripojení a všeobecné podmienky, preto ho uznesením z 27.9.2012 vyzval, aby v lehote 10 dní od jeho prevzatia presne popísal skutkové okolnosti, ktoré žalobcu viedli k fakturácii žalovanej sumy, aby špecifikoval to porušenie zmluvnej povinnosti, ktoré mal žalovaný porušiť, a či práve toto porušenie bolo žalovanému zdôvodnené ako titul na zmluvnú pokutu, ďalej tiež aby predložil dôkaz o existencii písomnej zmluvy, kde si strany takúto sankciu dohodli a práve v tejto výške, ak predchádzalo odstúpenie žalobcu od zmluvy, aby uviedol a preukázal, kedy sa stalo účinné, a aby o všetkých týchto skutočnostiach predložil dôkazy. Zároveň bol poučený, že ak nebude v uvedenom rozsahu podanie zo dňa 20.4.2012 doplnené a v súdom uloženej lehote, súd toto podanie odmietne.

Uvedené uznesenie bolo zástupcovi žalobcu doručené 11.10.2012, avšak v stanovenej lehote a ani do dňa rozhodnutia súdu žalobca nedoručil doplňujúce podanie (lehota uplynula 27.10.2012). Keďže žalobca nespĺnil uvedené povinnosti, podanie, ktoré má byť návrhom na začatie konania v zmysle vyššie cit. zák. ust. odmietol.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca. Uviedol, že nemôže súhlasiť s tvrdením súdu o absencii rozhodujúcich skutočností (na základe akých skutočností sa žalobca domáha zaplataenia žalobou uplatnenej sumy) a preto nemôže vo veci konať. Poukázal na to, že v žalobe riadne tvrdil, že medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom došlo k uzavretiu Zmluvy o pripojení, na základe ktorej boli vystavené žalovanému faktúry, ktoré neuhradil. V žalobe uviedol celkovú sumu neuhradených pohľadávok, ktoré mu vznikli voči žalovanému na základe tejto zmluvy a rovnako tvrdil, že nezaplatením faktúr včas a riadne sa žalovaný dostal do omeškania a tak mu vzniklo voči nemu právo aj na úhradu úroku z omeškania z nezaplatených dlžných súm. Mal za to, že v petite žaloby bolo presne uvedené, čoho sa svojim podaním domáha. Vychádzajúc z toho zastáva názor, že si svoju povinnosť tvrdenia a opísania rozhodujúcich skutočností splnil a preto v danom prípade nejde o vadu, pre ktorú nemožno v konaní pokračovať. Ak súd prvého stupňa dospel k inému názoru, jeho vec nesprávne právne posúdil. Konštatoval, že z jeho tvrdenia bolo určené, aký je predmet konania, preto procesnou sankciou za nespĺnenie povinností súdom uloženej na doplnenie podania o tvrdenie, na základe akých skutočností sa domáha zaplataenia uplatnenej sumy, nemôže byť dôvodom pre odmietnutie návrhu. Ak by totižto tvrdenia rozhodujúcich skutočností a ním predložené dôkazy neboli pre súd dostačujúce, procesnou sankciou žalobcu by mohlo byť len zamietnutie žaloby. Rozhodnutie o odmietnutí jeho podania je porušením ústavou mu priznaného základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR (zrejme článku). V ďalšej časti poukázal na judikatúru vzťahujúcej sa k oprave podania a možnosti súdu odmietnuť podanie. Napokon v zmysle § 43 ods. 2 O.s.p. doplnil návrh na začatie konania zo dňa 20.4.2012 v tomto znení: žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) zmluvu o pripojení. Zákon nestanovuje v prípade zmluvy o pripojení povinnosť účastníkov uzatvárať uvedenú zmluvu písomne. Predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby jeho právnym predchodcom ako podnikateľom, žalovanému ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Právny predchodca doručil žalovanému faktúry, ktorými žiadal úhradu za riadne poskytnuté telekomunikačné služby. Žalovaný porušil povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby podľa bodu 2 zmluvy, jeho SIM - karta bola vypojená z prevádzky a jeho právny predchodca si u žalovaného uplatnil zmluvnú pokutu v súlade s bodom 3 zmluvy o pripojení. Žalovaný nezaplatením faktúry sa dostal aj do omeškania. V prílohe predložil fotokópiu zmluvy o pripojení, a na základe toho navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Ani skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní nespochybňujú vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

Podľa obsahu žaloby, žalovaná suma je zmluvnou pokutou za to, že žalovaný nesplnil svoju zmluvnú povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby. Porušenie tejto povinnosti žalovaným však v žalobe nie je bližšie konkretizované, to znamená, nie je špecifikované, za ktoré (právnym predchodcom žalobcu) poskytnuté služby žalovaný nezaplatil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nekonkretizovanie porušenia zmluvnej povinnosti, za ktoré sa žalobca domáha zaplataenia zmluvnej pokuty, je takým nedostatkom žaloby, na odstránenie ktorého správne súd prvého stupňa vyzval žalobcu. V zmysle výzvy súdu zo dňa 27.9.2012 mal žalobca doplniť žalobu o popisanie skutkových okolností, ktoré viedli právneho predchodcu k fakturácii zmluvnej pokuty, t.j. o špecifikovanie porušenia zmluvnej povinnosti, lebo v žalobe je iba všeobecne uvedené, že žalovaný „riadne a včas“ neuhrádzal cenu za poskytnuté služby. Na základe uvedeného poučenia mal teda žalobca doplniť žalobu o faktúru - faktúry, ktorými jeho právny predchodca žalovanému vyúčtoval poskytnuté služby, za ktoré žalovaný nezaplatil. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný žalobu nedoplnil a teda súdom prvého stupňa (správne) vytýkané nedostatky žaloby - neodstránil. Žalobca v tomto zmysle ani v odvolaní žalobu nedoplnil. Odvolací súd zastáva názor, že nekonkretizovaním porušenia tej zmluvnej povinnosti žalovaným, za ktoré sa žalobca predmetnou žalobou domáha zaplataenia zmluvnej pokuty, je takým nedostatkom, pre ktorý v konaní nemožno pokračovať, preto odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

O náhrade trov odvolacieho konania nebolo potrebné rozhodnúť, lebo účastníci návrh na uloženie povinností rozhodnúť o trovách konania nepodali (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.